YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
(viides jaosto)

11 päivänä joulukuuta 2008 *

Asiassa T-339/06,

Helleenien tasavalta, asiamiehinään I. Chalkias ja S. Papaioannou,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään H. Tserepa-Lacombe, M. Konstantinidis ja F. Jimeno Fernández,

vastaajana,

jossa on kyse määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain tietyille hehtaarimäärille varainhoitovuonna 2006 neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisen

* Oikeudenkäyntikieli: kreikka.

viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi 4.10.2006 tehdyn komission päätöksen 2006/669/EY (EUVL L 275, s. 62) kumoamisesta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit M. Prek ja V. Ciucă (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies C. Kantza,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.7.2008 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Säännöistä viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi säädetään viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17.5.1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1493/1999 (EYVL L 179, s. 1) ja asetuksen N:o

1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä erityisesti tuotantokyvyn osalta 31.5.2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1227/2000 (EYVL L 143, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

2 Asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Komissio myöntää jäsenvaltiolle vuosittain alustavat määrärahat objektiivisin perustein, joissa otetaan huomioon erityistilanteet ja -tarpeet sekä järjestelmän tavoitteen saavuttamiseksi vaaditut ponnistelut.

2. Alustavia määrärahoja mukautetaan todellisten menojen ja jäsenvaltioiden toimittamien tarkistettujen menoarvioiden perusteella ottaen huomioon järjestelmän tavoitteen ja käytettävät varat.

_ _”

3 Asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklaa on muutettu muun muassa asetuksen (EY) N:o 1227/2000 muuttamisesta 17.10.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o

1841/2003 (EUVL L 268, s. 58). Näin ollen asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan siinä versiossa, jota sovelletaan varainhoitovuonna 2006, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden 10 päivänä heinäkuuta rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevan järjestelmän osalta

a) ilmoitus kuluvan varainhoitovuoden 30 päivään kesäkuuta asti tosiasiallisesti toteutuneista menoista sekä asianomaisesta kokonaispinta-alasta

b) ilmoitus kuluvan varainhoitovuoden 30 päivään kesäkuuta asti tilitetyistä menoista sekä asianomaisesta kokonaispinta-alasta

– –

2. Rajoittamatta talousarviota koskevaan kurinalaisuuteen liittyvien yleisten sääntöjen soveltamista, jos tiedot, jotka jäsenvaltioiden on 1 kohdan mukaan toimitettava komissiolle, ovat puutteellisia tai määräaikaa ei ole noudatettu, komissio vähentää maatalouskulujen perusteella laskettuja ennakkomaksuja väliaikaisesti ja kiinteämääräisesti.”

4 Asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklaa on muutettu muun muassa 19.2.2003 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 315/2003 (EUVL L 46, s. 9) ja 4.7.2003 annetulla

komission asetuksella (EY) N:o 1203/2003 (EUVL L 168, s. 9). Näin ollen asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan siinä versiossa, jota sovelletaan varainhoitovuonna 2006, säädetään seuraavaa:

”1. Kunkin jäsenvaltion jonkin varainhoitovuoden osalta ilmoittamat tosiasiallisesti toteutuneet ja maksetut menot rahoitetaan ainoastaan 16 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti tiedoksi annettujen määrien rajoissa, jos kyseiset määrät eivät kokonaisuudessaan ylitä jäsenvaltiolle asetuksen – – N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjä määrärahoja.

– –

3. Jäsenvaltioiden 16 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tekemät hakemukset hyväksytään suhteellisesti määrärahoin, jotka ovat käytettävissä sen jälkeen kun jäsenvaltioille asetuksen – – N:o 1493/1999 14 artiklan mukaisesti myönnetystä kokonaismäärästä on vähennetty kaikkien jäsenvaltioiden osalta 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitetut määrät ja 16 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ilmoitetut määrät. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille hyväksytyistä hakemuksista mahdollisimman pian 30 päivän kesäkuuta jälkeen.

4. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jos 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitettu kokonaispinta-ala on pienempi kuin kyseiselle jäsenvaltiolle asetuksen – – N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjen kyseisen varainhoitovuoden määrärahojen yhteydessä esitetty hehtaarimäärä, kyseiselle varainhoitovuodelle ilmoitetut menot rahoitetaan ainoastaan siihen määrään asti, joka vastaa

ilmoitettua kokonaispinta-alaa kerrottuna keskimääräisellä hehtaarituella, sellaisena kuin se johtuu jäsenvaltiolle asetuksen – – N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnetyn määrän ja säädetyn hehtaarimäärän suhteesta.

Kyseinen määrä ei missään tapauksessa voi olla suurempi kuin 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitetut menot.

Tätä kohtaa sovellettaessa ilmoitetun kokonaispinta-alan ja asianomaisen varainhoitovuoden määrärahojen yhteydessä esitetyn pinta-alan välillä sallitaan viiden prosentin poikkeama.

Määrät, joita ei ole rahoitettu tämän kohdan nojalla, eivät ole käytettävissä 3 kohtaa sovellettaessa.

– –

8. Viittaukset johonkin varainhoitovuoteen ovat viittauksia jäsenvaltioiden tosiasiallisesti 16 päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 15 päivän lokakuuta välisenä aikana suorittamiin maksuihin.

– –”

5 Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 (EYVL L 160, s. 103) 7 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”2. Komissio päättää myönnettävistä kuukausittaisista ennakkomaksuista hyväksyttyjen maksajavirastojen maksamien menojen perusteella.

Lokakuun menojen katsotaan liittyvän lokakuuhun, mikäli ne maksetaan 1–15 päivänä lokakuuta, ja marraskuuhun, mikäli ne maksetaan 16–31 päivänä lokakuuta. Ennakkomaksut maksetaan jäsenvaltiolle viimeistään sitä kuukautta, jona meno on toteutettu, seuraavan toisen kuukauden kolmantena työpäivänä.

_ _”

Asian tausta

6 Varainhoitovuoden 2006 (16.10.2005–15.10.2006) osalta asetuksen N:o 1493/1999 nojalla myönnettyjen tukien alustavasta jaosta päätettiin määrärahojen alustavasta jaosta jäsenvaltioittain tietyille hehtaarimäärille viinivuonna 2005/2006 neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisen viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi 10.10.2005 tehdyllä komission päätöksellä 2005/716/EY (EUVL L 271, s. 45). Kyseisen päätöksen liitteessä vahvistetaan Kreikan valtion alustavan määrärahan summaksi 8 574 504 euroa 1 249 hehtaarin pinta-alalle.

7 Kreikan viranomaiset tekivät komissiolle asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan ja asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan nojalla 10.7.2006 ilmoituksen Kreikassa olevien viiniviljelmien rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyvistä menoista varainhoitovuoden 2006 aikana määrärahojen saamiseksi. Tämän ilmoituksen mukaan kyseisten menojen kokonaismäärä oli 6 829 204,46 euroa ja vastaava pinta-ala 788,002 hehtaaria.

8 Kreikan viranomaiset lähettivät komissiolle 22.9.2006 kirjeen tiedottaakseen tälle ATK-tietojen syöttämistä koskeneesta virheestä ja siitä, että huomioon otettava pinta-ala on 1 102,271 hehtaaria. Viranomaiset täsmensivät, että tämä pinta-ala vastaa sitä kokonaispinta-alaa, joka esitetään 10.7.2006 päivätyn kirjeen liitteenä olevassa taulukossa, jossa esitetään Kreikassa olevien viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi 30.6.2006 asti tosiasiallisesti toteutuneet menot, ja joka on 1 085,391 hehtaaria, ja sitä kokonaispinta-alaa, joka esitetään 10.7.2006 päivätyn kirjeen liitteenä olevassa taulukossa, jossa esitetään Kreikassa olevien viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi 30.6.2006 asti maksetut menot, ja joka on 16,88 hehtaaria. Viranomaiset totesivat myös kokonaismenojen määrän olevan 6 829 204,46 euroa.

9 Kreikan viranomaiset toistivat 26.9.2006 viinien hallintokomitean 890. kokouksen aikana pyyntönsä komissiolle korjattujen tietojen huomioon ottamisesta. Komissio hylkäsi Kreikan viranomaisten pyynnön suullisesti ja ilmoitti, että korjatut tiedot oli toimitettu myöhässä.

10 Komissio teki 4.10.2006 päätöksen 2006/669/EY määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain tietyille hehtaarimäärille varainhoitovuonna 2006 neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisen viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi (EUVL L 275, s. 62; jäljempänä riidanalainen päätös). Komission edustaja tapasi samana päivänä Kreikan viranomaisten edustajia ja selitti heille, että kun otetaan huomioon määräajat, oli mahdotonta hyväksyä heidän pyyntöänsä niiden korjattujen tietojen huomioon ottamisesta, joista tiedotettiin 22.9.2006.

11 Kreikan viranomaiset lähettivät komissiolle 16.10.2006 kirjeen, jossa ne pyysivät tältä, että riidanalaisen päätöksen liitettä muutetaan. Komissio ei hyväksynyt tätä pyyntöä.

Riidanalainen päätös

12 Komissio otti riidanalaisessa päätöksessä huomioon Kreikan valtion osalta Kreikan viranomaisten 10.7.2006 toimittamat tiedot.

13 Riidanalaisen päätöksen johdanto-osan kuudennessa perustelukappaleessa todetaan, että komissio sovelsi Kreikan valtioon asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 4 kohdassa säädettyä seuraamusta, jonka suuruus oli 1 129 015 euroa.

14 Riidanalaisen päätöksen liitteessä vahvistetaan Kreikan valtiolle Kreikassa olevien viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi myönnettävän lopullisen määrärahan suuruudeksi 5 700 190 euroa 788 hehtaarin pinta-alalle.

Menettely ja asianosaisten vaatimukset

15 Kreikan valtio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 30.11.2006 toimittamallaan kannekirjelmällä.

16 Kreikan valtio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen tai muuttaa sitä siltä osin kuin se koskee määrärahoja Kreikassa olevien viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi, jotta otetaan huomioon korjatut tiedot, jotka toimitettiin komissiolle 22.9.2006, ja jotta Kreikalle jaetaan vastaavat määrärahat.

17 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

18 Kreikan valtio vetoaa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koskee määräajan, josta säädetään asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa ja joka päättyy kunkin vuoden 10. päivänä heinäkuuta, ohjeellisuutta. Toinen kanneperuste koskee lojaalin yhteistyön periaatteen loukkaamista, kolmas kanneperuste vilpittömän mielen periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista, neljäs kanneperuste suhteellisuusperiaatteen loukkaamista ja viides kanneperuste tehokkuusperiaatteen loukkaamista.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan ohjeellisuutta

Asianosaisten lausumat

19 Kreikan valtio toteaa ensinnäkin, että jotta asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan katsottaisiin olevan pakottava, säännökseen olisi pitänyt lisätä nimenomaisesti maininta ”määräaika, jota ei voi pidentää”. Kreikan valtio viittaa muun muassa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 37/72, Wasaknäcke Knäckebrotfabrik, 30.11.1972 antamaan tuomioon (Kok. 1972, s. 1181) ja asiassa 52/72, Walzenmühle Magstadt, 13.12.1972 antamaan tuomioon (Kok. 1972, s. 1267).

20 Toiseksi Kreikan valtio väittää, että kyseisen määräajan täysin ohjeellinen luonne seuraa myös asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohdasta, sillä kyseisessä säännöksessä komissiolle annetaan mahdollisuus vähentää ennakkomaksuja väliaikaisesti ja kiinteämääräisesti, jos tiedot ovat puutteellisia tai määräaikaa ei ole noudatettu.

21 Kolmanneksi tätä tulkintaa tukee asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 1 kohta, jossa säädetään tosiasiallisesti toteutuneiden menojen rahoittamisesta, mikä viittaa siihen, että ilmeiset virheet voidaan korjata jopa kunkin vuoden heinäkuun 10. päivän jälkeen.

22 Komissio kiistää Kreikan valtion esittämät väitteet.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

23 Kreikan valtio väittää, että tiedot, jotka se toimitti komissiolle 22.9.2006, on otettava huomioon, kun lasketaan lopullisten määrärahojen summaa, koska asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetty määräaika ei ole pakottava.

24 Kreikan valtio viittaa ensinnäkin kahteen yhteisöjen tuomioistuimen tuomioon ja väittää, että kyseinen määräaika on ainoastaan ohjeellinen, koska säännöksessä ei ole nimenomaista mainintaa sen pakottavasta luonteesta.

25 Asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan sanamuodosta sekä sen lainsäädännön, jonka osa asetus on, systematiikasta ja tarkoituksesta ilmenee kuitenkin selvästi, että määräaika, josta kyseisessä artiklassa säädetään, on pakottava.

26 Toisin kuin Kreikan valtio väittää, ilmaisun ”määräaika, jota ei voi pidentää” lisääminen ei ole tarpeellista, jotta määräajan katsotaan olevan pakottava. Tältä osin on todettava, että tuomioissa, joihin Kreikan valtion argumentaatio perustuu, yhteisöjen tuomioistuin katsoi, että määräaika oli pakottava, vaikka kyseessä olleet säännökset eivät sisältäneet mainintaa ”määräaika, jota ei voi pidentää”.

27 Lisäksi siltä osin kuin on kyse ilmaisun ”viimeistään” mainitsemisesta, on todettava, että asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan lähes kaikkien kieliversioiden sanamuodon mukaan jäsenvaltiot toimittavat komissiolle ”viimeistään” kunkin vuoden 10. päivänä heinäkuuta kyseisessä säännöksessä tarkoitetut tiedot. Kolmessa

kieliversiossa (eli kreikan-, portugalin- ja romaniankielisissä versioissa) säädetään, että jäsenvaltiot toimittavat kyseiset tiedot komissiolle kunkin vuoden 10. päivään heinäkuuta ”mennessä”.

28 Tältä osin on yhtäältä todettava, että kreikan-, portugalin- ja romaniankielisissä versioissa asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdasta ei anneta tälle muunlaista merkitystä kuin muissa kieliversioissa, ja toisaalta, että säädetyn määräajan pakottavuus saa vahvistusta tämän määräajan tehtävästä viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen järjestelmässä sekä siitä tarkoituksesta, joka asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa mainituista menoista ja asianmukaisista pinta-aloista tehtävällä sillä ilmoituksella on, jonka osalta kyseisessä järjestelmässä on säädetty tästä määräajasta (ks. analogisesti em. asia Wasaknäcke Knäckebrotfabrik, tuomion 2 ja 3 kohta; em. asia Walzenmühle Magstadt, tuomion 2 ja 3 kohta ja asia T-232/04, Kreikka v. komissio, tuomio 6.6.2007, Kok. 2007, s. II-53, 48 kohta).

29 Asetuksen N:o 1841/2003, jolla asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohtaan lisättiin päivämääräksi kunkin vuoden 10. päivä heinäkuuta, johdanto-osan toisesta perustelukappaleesta ilmenee, että kyseisessä säännöksessä säädetyn määräajan tarkoituksena on mahdollistaa asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjen määrärahojen tehokas määrittely. Niinpä päivämäärää, jona jäsenvaltioiden on annettava komissiolle vuosittain tiedot, on noudatettava, jotta alustavat määrärahat, joista säädetään asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdassa, mukautetaan muun muassa todellisten menojen perusteella kyseisen asetuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

30 Siltä osin kuin kyse on menoja ja asianomaisia pinta-aloja koskevan ilmoituksen tarkoituksesta, on todettava, että nämä menot liittyvät varainhoitovuoteen. Asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan a alakohdassa mainitaan ilmoitukset kuluvan varainhoitovuoden 30. päivään kesäkuuta asti tosiasiallisesti toteutuneista ja maksetuista menoista. Lisäksi asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 8 kohdan nojalla

viittaukset johonkin varainhoitovuoteen ovat viittauksia jäsenvaltioiden tosiasiallisesti 16. päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 15. päivän lokakuuta välisenä aikana suorittamiin maksuihin.

31 Näillä perusteilla Kreikan valtion väite, jonka mukaan asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetty määräaika ei liity tapahtumiin välittömästi määräajan jälkeen, on hylättävä. Kuten komissio on perustellusti todennut, 10. päivä heinäkuuta liittyy saman vuoden 15. päivään lokakuuta ja se on määritetty, jotta komissiolla on tarpeeksi aikaa tehdä ja julkaista ennen 15. lokakuuta päätös asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain.

32 Aika päivämäärien 10. heinäkuuta ja 15. lokakuuta välillä katsottiin tarpeelliseksi komissiota koskevien ja komission istunnon aikana luettelemien ja kuvailemien menettelyllisten vaatimusten vuoksi, jotta komissio voi valmistella, tehdä ja julkaista ennen varainhoitovuoden päättymistä päätöksen, jossa vahvistetaan lopulliset määrärahat.

33 On lisäksi todettava, että toisin kuin Kreikan valtio väittää, olisi kyseessä olevan lainsäädännön tehokkaan vaikutuksen vastaista, jos riidanalaisen päätöksen tekeminen mahdollisesti siirrettäisiin tehtäväksi varainhoitovuoden jälkeen kaikkien kyseessä olevien jäsenvaltioiden tai yhden jäsenvaltion osalta.

34 Yhtäältä asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 8 kohdan nojalla viittaukset johonkin varainhoitovuoteen ovat viittauksia jäsenvaltioiden tosiasiallisesti 16. päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 15. päivän lokakuuta välisenä aikana suorittamiin maksuihin. Toisaalta asetuksen N:o 1258/1999 7 artiklan 2 kohdan nojalla komissio päättää myönnettävistä kuukausittaisista ennakkomaksuista hyväksyttyjen maksajavirastojen maksamien menojen perusteella ja lokakuun menojen katsotaan liittyvän lokakuuhun, mikäli ne maksetaan 1.–15. päivänä lokakuuta, ja marraskuuhun, mikäli ne maksetaan

16.–31. päivänä lokakuuta. Lisäksi ennakkomaksut maksetaan jäsenvaltiolle viimeistään sitä kuukautta, jona meno on toteutettu, seuraavan toisen kuukauden kolmantena työpäivänä.

35 Näin ollen on todettava, että jotta jäsenvaltiot voivat suorittaa viimeiset maksut, jotka liittyvät asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan nojalla ilmoitettuihin menoihin, ennen kuluvan varainhoitovuoden päättymistä ja saada komissiolta niiden osalta korvauksen ennen varainhoitovuoden päättymistä kyseisen varainhoitovuoden osalta käytettävissä olevien budjettikohtien mukaisesti, kyseessä olevien säännösten tehokas vaikutus edellyttää, että päätös määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain varainhoitovuonna tehdään ennen kyseisen varainhoitovuoden päättymistä, eli ennen 15. lokakuuta.

36 Näin ollen asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan sanamuodosta ja kyseisen artiklan tehokkaasta vaikutuksesta seuraa, että artiklassa säädetty määräaika on pakottava.

37 Toiseksi Kreikan valtion perusteluilla, jotka koskevat asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohtaa ja 17 artiklan 1 kohtaa, ei mitenkään kumota tätä päätelmää.

38 Aivan ensiksi Kreikan valtio väittää tältä osin, että asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohta, jossa komissiolle annetaan mahdollisuus vähentää ennakkomaksuja väliaikaisesti ja kiinteämääräisesti, jos tiedot ovat puutteellisia tai määräaikaa ei ole noudatettu, vahvistaa säädetyn määräajan täysin ohjeellisen luonteen.

39 Näitä perusteluja ei voida hyväksyä. Asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohta koskee seurauksia tilanteessa, jossa asianomainen jäsenvaltio on mahdollisesti toimittanut komissiolle puutteellisia tietoja tai jossa kyseinen jäsenvaltio ei mahdollisesti ole noudattanut näiden tietojen toimittamista koskevaa määräaikaa. Perustelut sille, onko tämä määräaika pakottava vai ei, eivät voi pohjautua tähän säännökseen.

40 Näin ollen ei voida hyväksyä Kreikan valtion väitettä, jonka mukaan asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohta osoittaa, että kunkin vuoden heinäkuun 10. päivää koskeva määräaika on ohjeellinen.

41 Kreikan valtio väittää myös, että asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 1 kohta vahvistaa, että säädetty määräaika on ohjeellinen siltä osin kuin kyseisessä säännöksessä säädetään periaatteesta, jonka mukaan komission on rahoitettava jäsenvaltioiden tosiasiallisesti toteutuneet menot. Tämä merkitsee sitä, että jäsenvaltiot voivat korjata virheensä kunkin vuoden heinäkuun 10. päivän jälkeen.

42 On kuitenkin todettava, että asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 1 kohta koskee sellaisten tosiasiallisesti toteutuneiden ja maksettujen menojen rahoittamista, jotka on ilmoitettu asianomaiselta varainhoitovuodelta, eikä ainoastaan tosiasiallisesti toteutuneiden menojen rahoittamista. Kreikan valtion väite, joka perustuu asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 1 kohdan epätäydelliseen lainaukseen, on siis tehoton.

43 Edellä esitetystä seuraa, että kyseessä olevan määräajan pakottavan luonteen vuoksi jäsenvaltio ei voi vaatia, että komissio ottaa huomioon tietoja, jotka on toimitettu kyseisen määräajan päättymisen jälkeen. Näillä perusteilla ensimmäinen kanneperuste on hylättävä.

Toinen ja kolmas kanneperuste, jotka koskevat yhtäältä lojaalin yhteistyön periaatteen ja toisaalta vilpittömän mielen periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista

Asianosaisten lausumat

44 Kreikan valtio väittää ensiksi, että EY 10 artiklassa tarkoitetun lojaliteettivelvollisuuden perusteella jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimenpiteet, jotka ovat aiheellisia yhteisön oikeuden tehokkuuden ja yhteisön toimielinten ja jäsenvaltioiden välisen lojaalin ja rakentavan yhteistyön varmistamiseksi.

45 Kreikan valtio katsoo yhtäältä, että komissio olisi voinut missä vaiheessa tahansa tarkastaa ja arvioida toimitetut tiedot. Päätöksessä 2005/716, jossa vahvistetaan alustavasti määrärahojen ja rakenneuudistuksen kohteena olevien pinta-alojen jako, mainittujen tietojen ja niiden tietojen, jotka sisältyvät riidanalaiseen päätökseen, jossa vahvistetaan lopullisesti nämä määrärahat, välinen 214,269 hehtaarin ero on huomattava ja perusteeton, minkä olisi pitänyt johtaa epäilyksiin komissiossa.

46 Toisaalta Kreikan valtio väittää, että komissio loukkasi lojaalin yhteistyön periaatetta, koska se otti huomioon ilmeisen virheellisiä tietoja eikä sille 22.9.2006 toimitettuja oikeita tietoja, vaikka sillä olisi ollut tähän tarpeeksi aikaa ja näiden muutosten tekeminen olisi vienyt vain vähän aikaa. Kreikan valtio väittää tältä osin, että toisin kuin komissio toteaa, komission ei olisi tarvinnut nyt esillä olevassa asiassa tehdä monimutkaista arviota tai käyttää harkintavaltaa. Lisäksi päätös määrärahojen lopullisesta jaosta olisi voitu tehdä hieman viivästyneesti tai se olisi voinut koskea kaikkia muita jäsenvaltioita paitsi Kreikan valtiota. Komissio olisi voinut myös tehdä

muutospäätöksen uusien tietojen perusteella, koska Kreikan valtiota koskevien tietojen korjaaminen ei olisi vaikuttanut muita jäsenvaltioita koskeviin tietoihin.

47 Toiseksi Kreikan valtio väittää, että yleisen periaatteen sekä eri asetusten nimenomaisten säännösten mukaan tukihakemus tai muu asiakirja voidaan korjata milloin tahansa asiakirjan toimittamisen jälkeen, jos on kyse ilmeisestä virheestä. Kreikan valtio viittaa esimerkkinä tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdennetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.12.2001 annettuun komission asetukseen N:o 2419/2001 (EYVL L 327, s. 11). Tämän periaatteen, jota sovelletaan tuensaajana oleviin maanviljelijöihin, soveltaminen on pakollista, ja se on, kun otetaan huomioon vilpittömän mielen periaate ja hyvän hallinnon periaate, samalla tavalla sovellettavissa komission yksiköiden ja jäsenvaltioiden viranomaisten välillä.

48 Lisäksi asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn päivämäärän, eli kunkin vuoden 10. päivä heinäkuuta, kohtuullinen ylittäminen on sallittua, jos tiedot toimitetaan ennen saman vuoden lokakuun 15. päivää, jolloin varainhoitovuosi päättyy, ja jos kyse on määräajassa toimitettujen tietojen korjaamisesta tai tietojen toimittamisesta 24 päivää ennen kyseistä päivämäärää. Koska asiakirjat toimitettiin kesälomakauden aikana, jäsenvaltiot voivat kohtuullisessa ajassa ja ennen varainhoitovuoden päättymistä korjata ilmeiset tietojenkäsittelystä johtuvat laskentavirheet tiedoissa, jotka toimitettiin viimeistään kyseisen vuoden heinäkuun 10. päivänä. Lisäksi Kreikan valtio korostaa, että komissio toteaa olleensa valmis käyttämään mahdollisuuksien mukaan myös kyseisen vuoden heinäkuun 10. päivän jälkeen toimitettuja tai korjattuja tietoja.

49 Komissio kiistää Kreikan valtion esittämät väitteet.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

50 Kreikan valtion esittämää kahta kanneperustetta, joiden perusteella se väittää pääasiallisesti, että sen komissiolle ennen asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan päättymistä toimittamien tietojen väitetty virheellisyys oli ilmeistä ja että esitettyjen periaatteiden nojalla komission oli näin ollen otettava huomioon kyseisen määräajan jälkeen toimitetut korjatut tiedot, on tarkasteltava yhdessä.

51 On ensinnäkin selvää, että Kreikan viranomaiset toimittivat komissiolle asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan nojalla ilmoituksen 30.6.2006 asti tosiasiallisesti toteutuneista ja tilitetyistä menoista sekä ilmoituksen asianomaisesta kokonaispinta-alasta, joka oli 788,002 hehtaaria. On myös selvää, että Kreikan viranomaiset toimittivat komissiolle 22.9.2006 korjatut tiedot kokonaispinta-alasta, joka liittyi 30.6.2006 asti tosiasiallisesti toteutuneihin menoihin, ja että tämän korjauksen myötä asianomainen kokonaispinta-ala oli 1 102,271 hehtaaria.

52 Lopuksi on selvää, että komissio katsoi, että korjatut tiedot toimitettiin liian myöhään ja että se otti huomioon riidanalaisessa päätöksessä 10.7.2006 toimitetut tiedot, eli 788,002 hehtaaria.

53 On todettava ensinnäkin, että viiniviljelmien rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevassa järjestelmässä jäsenvaltiot osoittavat ja toimittavat komissiolle asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdan nojalla kuluvan varainhoitovuoden menonsa sekä asianomaisen kokonaispinta-alan saadakseen tukea menoihinsa.

54 Näin ollen kuluvan varainhoitovuoden menoja sekä asianomaista kokonaispinta-alaa koskevien tietojen toimittaminen komissiolle, jotta se vahvistaa lopulliset määrärahat jäsenvaltioittain, on jäsenvaltioiden vastuulla. Kreikan valtio ei myöskään ole esittänyt mitään seikkoja, jotka osoittaisivat, kuinka komissio olisi voinut saada tiedon 10.7.2006 toimitettujen tietojen sisältämästä virheestä.

55 Lisäksi Kreikan valtio korostaa komissiolle 16.10.2006 lähettämässään kirjeessä selittääkseen virhettään, että viiniviljelmien rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskeva ohjelma aiheuttaa Kreikalle tietojen tarkastamista koskevia ongelmia. Komissiota ei voida moittia siitä, että se ei huomannut virhettä, jonka Kreikan valtio määrittää selväksi ja ilmeiseksi, koska tämä itse huomasi virheen vasta syyskuussa, eli yli kaksi kuukautta alkuperäisten tietojen toimittamisen jälkeen.

56 Lopuksi on todettava, että asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 4 kohta koskee tilannetta, jossa kyseisen asetuksen 16 artiklan 1 kohdan nojalla ilmoitettu kokonaispinta-ala on pienempi kuin jäsenvaltiolle asetuksen N:o 1493/1999 14 artiklan 1 kohdan nojalla myönnetyn alustavan määrärahan osalta ilmoitettu pinta-ala.

57 Näin ollen Kreikan viranomaisten 10.7.2006 toimittamien tietojen virheellisyys ei ollut millään tavalla selvää. Niinpä Kreikan valtion perustelut pohjautuvat virheelliseen tosiseikkoja koskevaan oletukseen.

58 Toiseksi kuten edellä 43 kohdassa on jo todettu, kun otetaan huomioon asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan pakottava luonne, jäsenvaltio ei voi vaatia komissiolta, että tämä ottaa huomioon tietoja, jotka on toimitettu kyseisen määräajan päättymisen jälkeen.

59 On tosin niin, että kuten komissio itse myöntää, ei ole täysin suljettu pois, että komissio ottaa huomioon tiedot, jotka jäsenvaltio on toimittanut myöhässä, jos on kyse määräajan vähäisestä ylittymisestä ja jos päätös määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain kyseisenä varainhoitovuonna on mahdollista tehdä ennen lokakuun 15. päivää. Komissio voi sen sijaan kieltäytyä ottamasta huomioon jäsenvaltion myöhässä toimittamia tietoja, jos tämä voi estää kyseisen päätöksen tekemisen määräajassa. Kreikan valtio toimitti korjatut tiedot nyt esillä olevassa asiassa vasta 22.9.2006, eli yli kaksi kuukautta sen jälkeen, kun se toimitti alustavat tiedot, joiden on väitetty olevan virheellisiä, ja ainoastaan kolme viikkoa ennen päätöksen tekemisen määräpäivää, joka oli 15.10.2006. Tästä seuraa, että komissio ei ole loukannut periaatteita, joihin on vedottu, kun se päätti olla ottamatta huomioon korjattuja tietoja.

60 Näillä perusteilla toinen ja kolmas kanneperuste on hylättävä.

Neljäs kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

Asianosaisten lausumat

61 Ensinnäkin Kreikan valtion mukaan asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohdan, jossa säädetään seuraamuksista tilanteessa, jossa toimitetut tiedot ovat puutteellisia tai jossa ”määräpäivää” eli kunkin vuoden heinäkuun 10. päivää ei ole noudatettu, ja kyseisen asetuksen 17 artiklan 4 kohdan, jossa säädetään seuraamuksista tilanteessa, jossa jäsenvaltion todelliset menot ovat ylittyneet, soveltaminen johtaa ne bis in idem -periaatteen vastaisesti siihen, että Kreikan valtioon kohdistuu kaksi seuraamusta saman teon johdosta.

62 Kreikan valtio väittää toiseksi, että 1 129 015 euron suuruinen tuen menetys on suhteettoman pitkälle menevä seuraamus suhteessa Kreikan viranomaisten tekemään tietojenkäsittelystä johtuvaan tietoja koskevaan virheeseen.

63 Kreikan valtio väittää kolmanneksi, että toisin kuin komissio toteaa, komission ei tarvinnut tehdä nyt esillä olevassa asiassa monimutkaista arviota tai käyttää harkintavaltaa.

64 Komissio kiistää Kreikan valtion esittämät väitteet.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

65 Kreikan valtio väittää ensinnäkin, että komissio on loukannut suhteellisuusperiaatetta, koska Kreikan valtiolle on määrätty ne bis in idem -periaatteen vastaisesti kaksinkertainen seuraamus soveltamalla kumulatiivisesti asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohtaa ja 17 artiklan 4 kohtaa.

66 Vaikka katsottaisiin, että asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 2 kohdassa ja 17 artiklan 4 kohdassa säädetyt toimet voidaan määrittää ”seuraamuksiksi”, ja vaikka riidanalaisen päätöksen johdanto-osan kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee, että asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 4 kohtaa on sovellettu Kreikan valtioon, riidanalaisesta päätöksestä ei kuitenkaan seuraa, että komissio on soveltanut Kreikan valtioon kyseisen asetuksen 16 artiklan 2 kohtaa.

67 Kyseisen säännöksen sanamuodosta nimittäin ilmenee, että se ei ole sovellettavissa, jos asianomainen jäsenvaltio on toimittanut komissiolle täydelliset tiedot tälle toimittamiselle säädetyssä määräajassa. Tämä pätee, vaikka kyseinen jäsenvaltio toimittaa komissiolle kyseisen määräajan päättymisen jälkeen muutettuja tietoja.

68 Kreikan valtio toteaa toiseksi, että komissio on loukannut suhteellisuusperiaatetta, sillä 1 129 015 euron suuruinen tuen menetys on suhteettoman pitkälle menevä seuraamus suhteessa Kreikan viranomaisten tekemään tietojenkäsittelystä johtuvaan tietoja koskevaan virheeseen.

69 On todettava, että komissio sovelsi nyt esillä olevassa asiassa asetuksen N:o 1227/2000 17 artiklan 4 kohtaa, koska 10.7.2006 ilmoitettu kokonaispinta-ala oli pienempi kuin kokonaispinta-ala, joka sisältyi määrärahojen alustavasta jaosta tehtyyn päätökseen. Kuten Kreikan valtio on itse todennut, komissiolla ei ole harkintavaltaa kyseistä artiklaa sovellettaessa, koska soveltaminen perustuu kyseisen asetuksen 16 artiklan 1 kohdan nojalla tehtyyn ilmoitukseen asianomaisesta kokonaispinta-alasta.

70 Jos Kreikan valtio näin ollen yhtäältä väittää, että 1 129 015 euron suuruinen tuen menetys on suhteettoman pitkälle menevä toimenpide, on todettava, että lopullisten määrärahojen summan vahvistaminen riidanalaisessa päätöksessä Kreikassa olevien viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi on väistämätön seuraus siitä, että Kreikan viranomaiset ilmoittivat kokonaispinta-alan, joka oli pienempi kuin alustavien määrärahojen jakamisesta jäsenvaltioittain tehtyyn päätökseen sisältyvä kokonaispinta-ala, ja hehtaarikohtaiset menot, jotka olivat korkeammat kuin alustavan määrärahan osalta.

71 Jos toisaalta Kreikan valtio väittää, että se seikka, että 10.7.2006 toimitettujen tietojen huomioon ottaminen on suhteeton toimenpide, jonka seurauksena tukea on menetetty 1 129 015 euroa, on todettava, että se ei ole osoittanut, että tämä olisi suhteeton toimenpide siksi, että se on ilmeisen soveltumaton tavoitteeseen nähden.

72 On muistettava, että yhteisön oikeuden yleisiin oikeusperiaatteisiin kuuluvan suhteellisuusperiaatteen mukaan yhteisön toimielinten säädöksillä, päätöksillä ja muilla toimenpiteillä ei saa ylittää niitä rajoja, jotka johtuvat siitä, mikä on tarpeellista niillä lainmukaisesti tavoiteltujen päämäärien toteuttamiseksi ja tähän soveltuvaa, eli silloin, kun on mahdollista valita usean tarkoituksenmukaisen toimenpiteen välillä, on valittava vähiten pakottava, eivätkä toimenpiteistä aiheutuvat haitat saa olla liian suuria tavoiteltuihin päämääriin nähden (ks. asia C-375/05, Geuting, tuomio 4.10.2007, Kok. 2007, s. I-7983, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

73 Tällaisen periaatteen toteuttamiseen liittyvien edellytysten tuomioistuinvalvonnassa toimenpide voidaan katsoa lainvastaiseksi ainoastaan, jos toteutettu toimenpide on ilmeisen soveltumaton komission tavoitteleman päämäärän saavuttamiseksi (ks. vastaavasti em. asia Geuting, tuomion 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

74 Kun otetaan huomioon, että päätös määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain oli tehtävä ennen varainhoitovuoden päättymistä, eli 15.10.2006, komissio toteutti tarkoituksenmukaisen toimenpiteen ottamalla huomioon säädetyssä määräajassa toimitetut tiedot eikä komissiolle 22.9.2006 toimitettuja korjattuja tietoja, jotta jäsenvaltiot voivat suorittaa vastaavat maksut ja siten varmistaa kyseessä olevien säännösten tehokkaan vaikutuksen (ks. edellä 31–35 kohta).

75 Näin ollen Kreikan valtiolle viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi myönnetyn lopullisen määrärahan sellainen alentaminen riidanalaisessa päätöksessä 1 129 015 eurolla verrattuna ilmoitettuihin menoihin, joka seuraa sellaisesta Kreikassa olevien viiniviljelmien kokonaispinta-alasta, joka on pienempi kuin päätöksen 2005/716 sisältämä kokonaispinta-ala, ei ole suhteettoman pitkälle menevä toimi.

76 Näillä perusteilla neljäs kanneperuste on hylättävä.

Viides kanneperuste, joka koskee tehokkuusperiaatteen loukkaamista

Asianosaisten lausumat

77 Kreikan valtio väittää, että komissio on loukannut merkityksellisten säännösten eli asetuksen N:o 1493/1999 11, 13 ja 14 artiklan ja asetuksen N:o 1227/2000 16 ja 17 artiklan tehokasta vaikutusta koskevaa periaatetta. Viiniviljelmien rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskeva järjestelmä on tärkeä toimenpide markkinoiden tasapainon parantamiseksi, yhteisön viiniviljelmien vakauttamiseksi ja parantamiseksi laadullisesti ja tarjonnan sovittamiseksi vastaamaan paremmin kysyntää. Kreikan valtiolle myönnettyjen tukien huomattava alentaminen tietojenkäsittelystä johtuvan ilmeisen virheen vuoksi vahingoittaa vakavasti näitä yhteisön tavoitteita. Lisäksi komissio ei ole selittänyt, miltä osin Kreikan valtion myöhässä esittämän vaatimuksen hyväksyminen vaarantaisi sen järjestelmän, joka koskee viiniviljelmien rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen toteuttamiseksi myönnettäviä tukia, tehokasta toimeenpanoa.

78 Komissio kiistää Kreikan valtion esittämät väitteet.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

79 On korostettava, että kuten edellä 31–35 kohdassa on jo todettu, kyseessä olevan lainsäädännön tehokkaan vaikutuksen turvaamiseksi on välttämätöntä säätää pakottavasta määräajasta sen mahdollistamiseksi, että komission päätös määrärahojen lopullisesta jaosta jäsenvaltioittain voidaan tehdä ennen kyseisen varainhoitovuoden päättymistä. Toisin kuin Kreikan valtio väittää, kyseisten säännösten tehokas vaikutus ei siten ole esteenä pakottavan määräajan soveltamiselle ja sille, että kieltäydytään

ottamasta huomioon jäsenvaltion kyseisen määräajan jälkeen toimittamat tiedot, vaikka tämä johtaa kyseiselle jäsenvaltiolle myönnettyjen tukien alentamiseen.

80 Näin ollen komissio ei loukannut kyseessä olevien säännösten tehokasta vaikutusta koskevaa periaatetta, kun se ei ottanut huomioon korjattuja tietoja, jotka Kreikan valtio toimitti sille asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn pakottavan määräajan jälkeen.

81 Näillä perusteilla viides kanneperuste on hylättävä.

82 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kanne on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

83 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Helleenien tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Kanne hylätään.

2) Helleenien tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vilaras Prek Ciucă

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä joulukuuta 2008.

Allekirjoitukset

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt . . . . . II - 3528

Asian tausta . . . . . II - 3533

Riidanalainen päätös . . . . . II - 3535

Menettely ja asianosaisten vaatimukset . . . . . II - 3535

Oikeudellinen arviointi . . . . . II - 3536

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 1227/2000 16 artiklan 1 kohdassa säädetyn määräajan ohjeellisuutta . . . . . II - 3537

Asianosaisten lausumat . . . . . II - 3537

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 3538

Toinen ja kolmas kanneperuste, jotka koskevat yhtäältä lojaalin yhteistyön periaatteen ja toisaalta vilpittömän mielen periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista . . . II - 3543

Asianosaisten lausumat . . . . . II - 3543

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 3545

Neljäs kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen loukkaamista . . . . . II - 3547

Asianosaisten lausumat . . . . . II - 3547

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 3548

Viides kanneperuste, joka koskee tehokkuusperiaatteen loukkaamista . . . . . II - 3551

Asianosaisten lausumat . . . . . II - 3551

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta . . . . . II - 3551

Oikeudenkäyntikulut . . . . . II - 3552